

In Loving Memory of
Giani Teja Singh Neote

*Blessed Charan Sewak of Sri Satguru Partap Singh Ji
Maharaj and Sri Satguru Jagjit Singh Ji Maharaj*

BIOGRAPHY

With the blessings of a saint, Teja Singh Neote was born in the village of Patar Kalan near Kartarpur of Jalandhar District. His family was very poor and relied on farming for their livelihood. He was the only son in the family. At the age of seven he went to his village school for four years of primary education, successfully passing each class.

He went to his mother's village, Nadala of Kapurthalla District, and progressed to fifth and sixth primary school classes. At this early age, he developed a keen interest in learning about Sikhism and studying Gurbani. He had a talent for quickly learning the Gurbani and reciting three to four pages of Sri Adh Granth Sahib daily.

He returned to his village, got admitted to Kartarpur Medium High School and completed two years of schooling up to the eighth class. During this time he continued studying Gurbani and started studying the Sikh history.

After leaving school, he learned carpentry at Kartarpur furniture market for approximately four years. He continued with his self-teaching of the Sikh religion and understanding the Sikh philosophy from Gurbani.

He subsequently moved to Sakhar City and worked making decorative furniture for five years. He worked extremely hard, often for twelve hours a day, and earning a ridiculously low daily wage of one Rupee. In spite of these hardships he continued studying Gurbani and started associating with the Sat Sang.

He got married to Pritam Kaur of Khojewali, Jalandhar in 1934. He fathered two children, Tarsem Kaur in 1936 and Pyara Singh in 1938. In the same year, he accompanied his father to Kenya with the intent to work. His residence was in Bazar Gurdwara in Nairobi. His first year was full of hardship having sparse work, living in cramped rooms and unhealthy conditions. At the start of the second world war in 1939, work became available in the military. He used to work ten hard hours a day with a typical wage rate of 1 Shilling an hour. At the same time he continued with his self-teaching of Gurbani along with Sikh religion studies.

In 1946 he went to India. During the separation of India and Pakistan in 1947 he returned to Kenya with his wife and 6 months old son Harjit. He continued working as a carpenter at Timsales, and Print Pack Limited. He had three additional children Paramjit, Jaspinder and Perminder and lived a simple life that adequately supported his family. In 1972 his wife passed away. He retired in 1974 and moved to UK in 1975 where he subsequently devoted his life researching Sikh philosophy and history.

Highlights of his Spiritual Life

Due to his keen interest in the Sikh religion, he was a staunch Akali Sikh wearing a black turban, the kirpan and reciting Gurbani regularly. Through his self-teaching of the Gurbani, he became enlightened and realized that the true form of Sikhism is attained through a living Guru. Since he was exposed to the Namdhari diwans since the age of seventeen in Sakhar, he became increasingly interested in learning about the Namdhari faith. He was blessed with "Holi Nam" in 1958 during Sri Satguru Partap Singh Ji's second visit to Kenya from Suba Dasundha Singh Ji. At that time, he did not have a stable job and was under a lot of financial pressures.

During Sri Satguru Partap Singh Ji's last Hola Mehala celebrations in Kampala, Uganda in 1959, he asked Satguru Ji for freedom from poverty. Satguru Ji sated his desire for material needs. From that time onwards, he always had a stable job and earned just enough money to support the needs of his family. Since that day his greed for money diminished and his family was always blessed with financial stability. This blessing has passed on to his sons who have prosperous jobs and careers, and success in business ventures.

At the same time Satguru Ji blessed him to initiate his interest in preaching Sikhism to the masses. He did that throughout his life, without any personal material gains by way of lecturing, researching, writings, distribution of recorded religious tapes and personal interaction with Sadh Sangat.

He was a prominent member of the East African Namdhari Sangat, Nairobi and continued the same participation with the Namdhari Sangat in UK. He was closely associated with the Namdhari Sangat in Birmingham.

Long before he joined the Namdhari Panth, he used to believe in eating 'chatka' meat and religiously performed the 'chatka' ritual. One day while slaughtering a chicken, it flew away but its head remained in his hand. The blood of the flying chicken got sprayed on his body and at that instant, he remembered the following quote from Gurbani:

ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੇ, ਜਾਮਾਂ ਹੋਇ ਪਲੀਤ
ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵੇ ਮਾਨਸਾ, ਤਿਨ ਕਿਓ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ॥

"If one's clothes are stained with blood, the garment becomes polluted.
Those who drink the blood of other beings - how can their consciousness be pure."

From then onwards he vowed not to eat meat and become more devoted to the Namdhari philosophy of orthodox Sikh practices.

Contributions & Recognition:

He was a highly respected scholar of Namdhari History attaining the title of 'Giani Ji' in 1970, which was bestowed to him by Satguru Ji. He is well known for his research, writings and lectures on Sikhism all over the world wide Namdhari Sangat Sikh Community and the entire Sikh panth.

His most notable contribution and now a legacy is the distribution of over 150,000 religious Cassettes all over the world including Australia, Canada, East Africa, Dubai, India, Ireland, Malaysia, Thailand, UK & USA. To this end he devoted his retired life in making and recording the religious cassettes and actively distributing them without any monetary gains.

Additional contributions include the publication of the following books:

1. Gurbani Gurmat Vichar
2. Satguru Ram Singh Ji de Istri Jati te Upkar by Part 1 & 2
3. Shantki Bhojan

4. Ishtt Gurmantar Nirney
5. Gurbani Vichar Gupt Khad Patshahi Desmei
6. Several other writings for free distribution

Finally, a number of his poems have appeared in Satjug paper and he has given religious lectures all over the world, including Kenya, UK and Canada.

On January 2005 he was given the honour by the Birmingham Namdhari Sangat to inaugurate the purposely built Radio Studio and switch on Namdhari Radio to go live on air for broadcasting on FM Frequency and on the Internet 24 hours a day, for four weeks on Satguru Ram Singh Ji's Parkash Utsav, Basant Celebrations.

He was also honoured by the Birmingham Namdhari Sangat on 4th November 2007 on the occasion of the Historical Anniversary celebrating '150 Year Kuka Freedom Movement of India', for his long standing services and contributions to the Namdhari Panth.

He will be fondly and respectfully remembered by the worldwide Namdhari Sikh Community and will be sadly missed by all the Sadh Sangat who personally knew him and admired his knowledge and wisdom.

ਜੀਵਨੀ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਨਿਓਤੇ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਪਿੰਡ ਪਤਰ ਕਲਾਂ ਨੇੜੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਰੀਬ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਖੇਤੀ ਕਰਕੇ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਆਪ ਆਪਣੀ ਮੁਢਲੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਕੂਲ ਗਏ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕੇ ਪਿੰਡ ਨਡਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਦਾ ਰੁਝਾਨ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵੱਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਫੇ ਜੁਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਣ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਮੀਡੀਅਮ ਸਕੂਲ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਅੱਠਵੀਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪ ਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਨੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤਰਖਾਣਾ ਕੰਮ ਸਿੱਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਫਲਸਫੇ ਬਾਰੇ ਜਾਨਣਾ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪ ਸਾਖਰ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਸਜਾਵਟੀ ਫਰਨੀਚਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਆਪਨੇ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ। ਬਾਰਾਂ-ਬਾਰਾਂ ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਬਦਲੇ ਆਪਨੂੰ ਨਾ-ਮਾਤਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਰੁਪਿਆ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੰਗੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਆਪਨੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਤਿਸੰਗ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਏ।

1934 ਵਿੱਚ ਆਪਦਾ ਵਿਆਹ ਖੋਜੇਵਾਲੀ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੌਰ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਆਪਦੇ ਘਰ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ; ਤਰਸੇਮ ਕੌਰ 1936 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ 1938 ਵਿੱਚ; ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਇਸੇ ਵਰ੍ਹੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਕੀਨੀਆ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਆਪਦੀ ਰਹਾਇਸ਼ ਨਰੋਬੀ ਸ਼ਹਿਰ ਬਜ਼ਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਆਪਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਾਲ ਤੰਗੀਆਂ ਭਰਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਬੋਝਾ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਤੰਗ ਵਸੋਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। 1939 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਪ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪ ਨੂੰ ਸਖਤ ਦਸ ਘੰਟੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਲਿੰਗ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਮਿਹਨਤ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਪਨੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

1946 ਵਿੱਚ ਆਪ ਭਾਰਤ ਆ ਗਏ। 1947 ਦੇ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਬਟਵਾਰੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪ ਆਪਣੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬੇਟੇ ਹਰਜੀਤ ਨਾਲ ਵਾਪਿਸ ਕੀਨੀਆ ਚਲੇ ਗਏ। ਆਪਨੇ ਟਿਮਸੇਲਜ਼

ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਪੈਕ ਲਿਮਿਟਡ ਵਿਖੇ ਤਰਖਾਣਾ ਕੰਮ ਜ਼ਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਆਪਦੇ ਘਰ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਜੀਵਨ ਵਸਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। 1972 ਵਿੱਚ ਆਪਦੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਜੀ ਦਾ ਸੁਰਗਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪ 1974 ਵਿੱਚ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ 1975 ਵਿੱਚ ਆਪ ਯੂ ਕੇ ਆ ਗਏ ਆਪਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਿੱਖ ਫਲਸਫਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਲਾ ਦਿੱਤੀ।

ਆਪਦੀ ਰੁਹਾਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪਹਿਲੂ

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਪ ਪੂਰਨ ਅਕਾਲੀ ਸਿੱਖ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਲੀ ਪਗੜੀ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾਨ ਪਹਿਨਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਗੂੜੀ ਖੋਜ ਸਦਕਾ ਆਪਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਸਹੀ ਸਰੂਪ ਜੀਵਤ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਖਰ ਵਿੱਚ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਿਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਆਪਦਾ ਰੁਝਾਨ ਨਾਮਧਾਰੀ ਮਤ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਗਿਆ। ਨਾਮ-ਦਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਪਨੂੰ 1958 ਵਿੱਚ ਸੂਬਾ ਦਸੋਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਕੀਨੀਆ ਫੇਰੀ ਵੇਲੇ ਹੋਈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਆਪ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਕੀ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਦੀ ਵਿਤੀ ਹਾਲਤ ਵੀ ਤੰਗ ਸੀ। 1959 ਨੂੰ ਕਮਪਾਲਾ (ਜੁਗਾਂਡਾ) ਵਿਖੇ ਹੋਲਾ ਮਹੱਲਾ ਉੱਤੇ ਆਏ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅੱਗੇ ਆਪਨੇ ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਦੀ ਪਦਾਰਥਿਕ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੱਕਾ ਕੰਮ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਆਪਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪੂਰਨ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਦਾ ਮਾਇਆ ਦਾ ਲਾਲਚ ਘਟਦਾ ਗਿਆ ਆਪਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਤੀ ਹਾਲਤ ਵੀ ਠੀਕ ਰਹੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਦੇ ਬੇਟਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਚੰਗੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ, ਚੰਗਾ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹਨ।

ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਬਾਰੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਆਪਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਪਦਾਰਥਿਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ; ਉਪਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਖੋਜ ਰਾਹੀਂ, ਲਿਖਤਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਟੇਪਾਂ ਵੰਡਕੇ ਅਤੇ ਆਪ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸਿੱਖੀ ਬਾਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪ ਝਟਕਾ ਮਾਸ ਖਾਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪ ਇਹ ਰਸਮ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਆਪ ਇੱਕ ਕੁੱਕੜ ਝਟਕਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕੁੱਕੜ ਉੱਡ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸਦੀ ਸਿਰੀ ਆਪਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਈ। ਉਸਦਾ ਨੁਚੜਦਾ ਖੂਨ ਆਪਦੇ ਸਰੀਰ ਉੱਪਰ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਪਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ:

ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੇ, ਜਾਮਾਂ ਹੋਇ ਪਲੀਤ
ਜੇ ਰਤੁ ਪੀਵੇ ਮਾਨਸਾ, ਤਿਨ ਕਿਓ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ॥

ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਨੇ ਮਾਸ ਨਾ ਖਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਕੀਤਾ ਆਪ ਨਾਮਧਾਰੀ ਫਲਸਫੇ ਦੇ ਪੂਰਨ ਧਾਰਨੀ ਬਣੇ।

ਆਪਦੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪਹਿਚਾਣ

ਆਪ ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਨਯੋਗ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ ਅਤੇ 1970 ਵਿੱਚ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਆਪਨੂੰ “ਗਿਆਨੀ ਜੀ” ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ। ਆਪ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਸਿੱਖ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੋਜ, ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਲਈ ਮੰਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਦੇਣ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਵਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 150,000 ਨਾਮਧਾਰੀ ਧਾਰਮਿਕ ਟੋਪਾਂ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ, ਕਨੇਡਾ, ਪੂਰਬੀ ਅਫਰੀਕਾ, ਭਾਰਤ, ਆਇਰਲੈਂਡ, ਮਲੇਸ਼ੀਆ, ਬਾਈਲੈਂਡ, ਯੂ ਕੇ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹਨ। ਅੰਤਮ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਧਾਰਮਿਕ ਟੋਪਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਿੱਚ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਹੈ:

- 1 ਗੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰਪਥ ਵਿਚਾਰ
- 2 ਇਸਤਰੀ ਜਾਤੀ 'ਤੇ ਉਪਕਾਰ (ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਾਗ 1 & 2)
- 3 ਇਸ਼ਟ ਗੁਰਮਤ ਨਿਰਨੇ
- 4 ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚਾਰ ਗੁਪਤ ਖੇਡ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਸਵੀਂ
- 5 ਹੋਰ ਕਈ ਲਿਖਤਾਂ ਮੁਫਤ ਵੰਡਣ ਵਾਸਤੇ

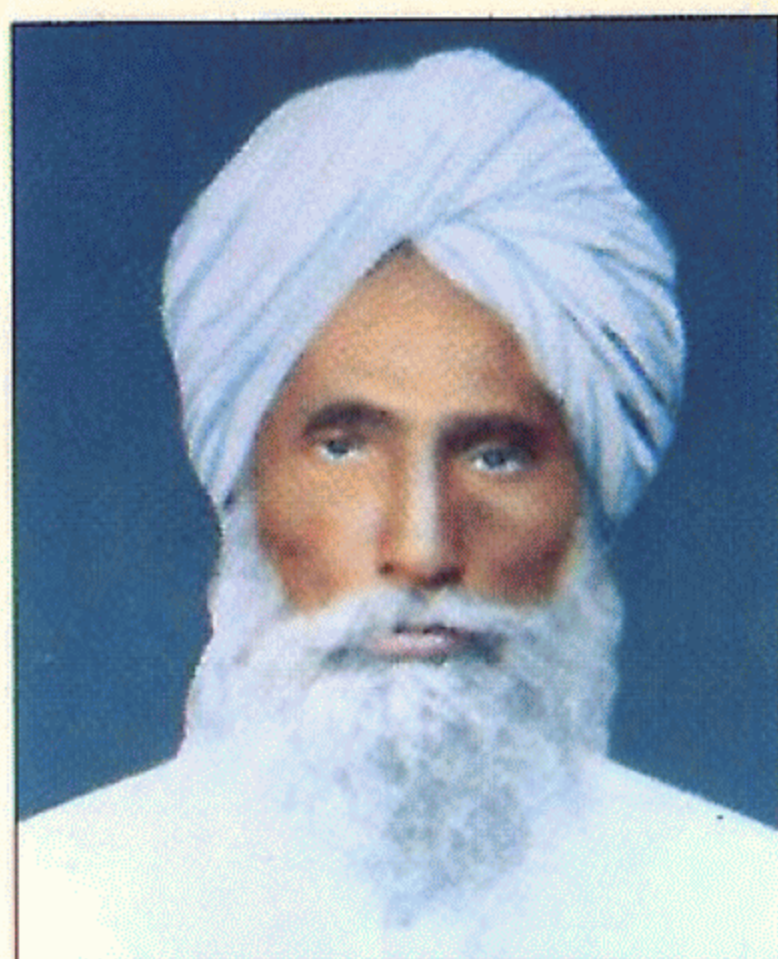
ਆਪਦੀਆਂ ਕਈ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸਤਿਜੁਗ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਕੀਨੀਆਂ, ਯੂ ਕੇ ਅਤੇ ਕਨੇਡਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੂਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

4 ਨਵੰਬਰ 2007 ਨੂੰ “ਭਾਰਤ ਦੀ ਕੂਕਾ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਹਿਰ” ਦੀ 150 ਸਾਲਾ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਮੌਕੇ ਬ੍ਰਿਸ਼ਿਯਮ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਵਲੋਂ ਆਪ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਨੂੰ ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਆਪਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਿੱਖ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਵਲੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਦੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ ਜਿਹੜੀ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਸਕ ਸਨ।

Profile: Giani Teja Singh Neote

FATHER - SHER SINGH

MOTHER - JUWALI

Place of Birth:

Patar Kalan, Punjab, India

Date of Birth:

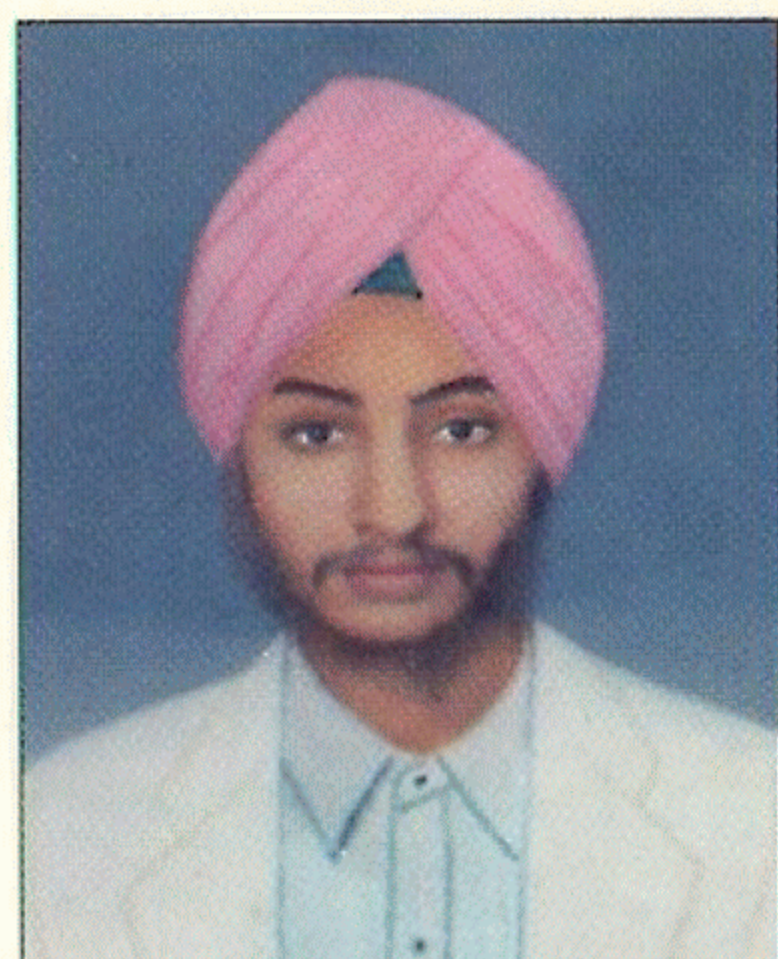
10 September, 1914

Wife:

Pritam Kaur

Date of Death:

30 December, 2007

AT THE AGE OF 20

AT THE AGE OF 40

AT THE AGE OF 80

1914 - 2007

AT THE AGE OF 93

1920 - 1972

WIFE - PRITAM KAUR

Sons and Daughters-in-law:

Pyara Singh - Inderjit Kaur
Harjit Singh - Inderjit Kaur
Paramjit Singh - Joginderpal Kaur
Jaspinder Singh - Mohinder Kaur

Daughters and Sons-in-law:

Late Tarsem Kaur - Late Prem S. Sahota
Perminder Kaur - Gurmit S. Flora

Siblings:

6 Children, 18 Grand Children, 26 Great Grand Children and 4 Great Great Grand Children.

Sisters and Brothers:

Ram Kaur, Inder Kaur, Chint Kaur, Mohinder Kaur. Two brothers died at a very young age.

Religion

Became a Namdhari under the auspicious blessings of His Holiness Sri Satguru Partap Singh Ji Maharaj. Initiated in 1958 in Nairobi, Kenya.